

ಕರ್ತೆದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪೆ ನಿತ್ಯವೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಕ್ಕರ ಕಲೆಯಬೇಕಿತ್ತು ಅಂದುಕೊಂಡ ಪಳನಿ ಹೆಂಡಿಗೆ, ನಿಸಗೂ ಹಾಗೆ ಅನಿಸ್ತೃದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸೆಲ್ಲಿ, ಹೌದು ಅವು ಸ್ಮಾಲಿಗೆ ಹೋಗು, ಅಕ್ಕರ ಕಲಿ ಅಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ತಲೆಗೆ ಮೊಟ್ಟುತ್ತೇ ಇದ್ದಳು, ಬೇಕಾದರೆ ತಲೆ ನೇತ್ತಿ ಮುಟ್ಟೆ ನೋಡು ಅಂದು ನಷ್ಟಕು. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಲಿಗೆ ಗಂಡನು ತಲೆಯನ್ನು ಸ್ವತ್ಸಿಸಲಿ, ನೇವರಿಸಲಿ ಎಂಬ ಅಂತ ಮೋಹಕ ಉಪಾಯವಿಡಿತು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಫೋಗಿ, ‘ಬೀ ದೇವರೇ, ಆ ಕುಶೀತದ ಅಕ್ಕರ ಕಲಿಕೆಯ ದಿನಗಳು ಕೆಲವರಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ’ ಎಂಬ ಭಾವ ತೀವ್ರ ಧರದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಮಾಯಿವಾಯಿತು. ಅವ್ವಾದರೂ ಪರಸ್ಪರ ಏಕಾಂತ ಸಮುಖಿದ ಸಂತಸದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ನುಲಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಳನಿ, ಸೆಲ್ಲಿಯರ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ, ಇಡೀ ದೇಹಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನಸಿಗೆ, ಅದರ ಮುಂದಿನ ಅರಿಗೆ ವಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೋ ಭಾರೀ ಬಲ ಒಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು.

ಹೋಟೆಲಿಂದ ಆಕೆಯ ಎತ್ತರೆತ್ತರಾದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಕಂಬಗಳ ತುದಿಯ ಹತ್ತಾರು ಹ್ಯಾಲೋಜಿನ್ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳ ಭಾರೀ ಬೆಳಕಿನ ಸೆಲ್ಕು ಕತ್ತಲ ಕೋಕೆಯ ಸೆಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯೊಳಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳನಂತೆ ತೂರಿ ಅದು ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮುಖಿದ ಮೇಲೂ ಬಿಡಿರಲು, ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಪಳನಿಗೆ ಅರೆ ನಾನು ಚೆನ್ನೇಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾಂ ಎಡತಾಕಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿಸ್ತಿಸ್ತಿದ್ದ ಚಂಡ್ರಬಿಂಬ ತನ್ನ ಎದುರೇ ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಸ್ತುದಯಲ್ಲ ಅನಿಸಿಟ್ಟಿತು! ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಸೆಲ್ಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ತಾನು ಯಾವ ದುಡಿಮಾರ್ಗ ಕೈ ಹಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸತ್ತೆಡಗಿದ. ಯಾಕೋ ಎಂತೋ ಅವರಿಬ್ಬಿಗೂ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರನ್ನು ನೋಡಬೇಕನಿಸಿತು.

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು

ಜಾನಪದ ತಷ್ಟು, ಕರ್ತೆಗಳ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸ್ನಾತಕೋಳ್ತರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ (ಬಾಮರಾಜ ನಗರ) ಸಂದರ್ಶಕ ವ್ಯಾಧಾವಕರು. ‘ಕೇರಿಗೆ ಬಂದ ಹೋರಿ’, ‘ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುಖಿ’, ‘ಕಳಿದ ಮಂಗಳವಾರ ಮುಸ್ಟಂಬಿ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, ‘ಬಾರೋ ಗೀಜಾನೆ’, ‘ನಿಸ್ಕೇವ’, ‘ಅಷ್ಟು ತಮೊಭೂನ ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ’, ‘ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಜಂಪನತ್ತು’ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳನು ವ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂಡ್‌ಡಿ. ಮಹಾಪುಂಧ ‘ಮ್ಯಾನ ಬೇಡರು’ ಬುಡಕೆಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಸ್ತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಕಾಲದಾರಿಯ ಕಥನಗಳು’ ಅವರ ಜಾನಪದ ಕ್ರೀತ್ ಕಾರ್ಯದ ಅನುಭವ ಕಥನವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಸಂಗ್ರಹ, ‘ಸರಸ ಸೌಗಂಧಿಕದ ಪರಿಮಳ’ ಪ್ರಸ್ತರ ಅಹನೀಶಿ ಪ್ರಕಾಶನದಿಂದ, ಕಾದಂಬರಿ ‘ಕಾಲಯಾತೆ’ ಅಂಕಿತ ಪ್ರಸ್ತರಕದಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.